

Udfald. Efter Alt, hvad der foreligger om denne Sag, kan jeg ikke antage, at smaa Skibe, som ere svage, enten fordi de ikke have tilstrækkelig Hurtighed, eller fordi de ikke ere tilstrækkelig stærkt bepandsrede, understøttede af nogle Kanonbaade, skulde være istand til at fiske os Herredømmet paa det meest nødvendige Sted, navnlig i Storebelt, og naar vi ikke kunne opnaae dette, troer jeg, det maa erkjendes, at vort Søværn bliver fuldkommen utilstrækkeligt. Nei, dersom Søværnet skal være istand til at udføre, hvad dets egentlige Opgave er, bør det kunne forhindre, at Herredømmet i Storebelt bliver gjort os stridig; det er Marinens Opgave, men det er da ogsaa nødvendigt at sætte den istand til at kunne løse Opgaven paa en saadan Maade, at den med nogenlunde Tillid til sine egne Evner kan inblade sig paa den fornødne Kamp. Jeg kan saaledes efter min fulde Dverbeviisning ikke beslutte mig til at stemme hverken for Forslaget under Nr. 6 eller for det under Nr. 5. Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 5 vil jo, efter Alt hvad der foreligger, enten vi holde os til den Fortolkning, som den høitærede Formand for Finantsudvalget gav os, eller til andre Betragtninger, være en Godkjendelse fra Folkethingets Side af, at man er gaaet ind paa det Princip, som Regjeringen gjør gjældende, at vi gaae til i Fremtiden kun at bygge Skibe med 8 à 12 Fods Dybgaende. Vedtage vi Forslaget under Nr. 6, stiller Sagen sig maaffee lidt anderledes; men jeg kan dog ikke see Andet, end at vi derved udbrække en Haand paa en saadan Maade, at vi komme ind paa en Glidbane, der fører os til et Resultat, som i dette Øieblik meget vanskeligt kan forudsæes. Desuden staaer det for mig, efter Alt, hvad der foreligger, at vi derved kun vilde komme til Erhvervelsen af et maadeligt Skib; det er netop Hovedpunktet; thi at „Lindormen“ er kommet til at stille 14 à 15 Fod dybt, er begrundet i, at det er tilstrækkelig bepandsret. Skulde vi altsaa have et Skib af den Styrke, som „Lindormen“, der tillige skulde have Hurtighed, komme vi til at opgive Noget paa den ene Side; enten faae vi da et Skib, der har et mindre stærkt Vandser, eller ogsaa faae

vi et mere langsomt seilende Skib, medens det, vi trænge til, er at faae et Skib med saavidt muligt store Hurtighed, uden at vi derfor opgibe noget af dets Styrke, hvad Bepandsringen angaaer. Jeg har ikke kunnet holde mig tilbage fra at udtale mig om denne Sag, thi det forekommer mig, at der her er en vis Opfordring for den læge Mand til at udtale sig, efter som det egentlig hidtil kun har været de enkelte Fagmænd, som væsentlig have Interesse i Sagen paa en anden Maade endnu end vi Andre, der have udtalt sig bestemt, tydeligt og klart om den. For mig staae de Udtalelser, vi have hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) tydelige og klare; det er freidige Udtalelser over den Sag, der her foreligger til Forhandling, og som for ham gaaer i en Retning, der er stridende imod hans inderste Dverbeviisning og den Erfaring, han som dygtig Sømand ikke af Noget her i Salen kan frakjendes at have.

Frederiksen: Naar jeg efter alle de sagkundige og dygtige Udtalelser, vi have hørt, har bedet om Ordet, da er det kun for at gjøre to simple, almindelige Betragtninger gjældende, den ene en politisk, den anden en finantsiel. Naar man vil en fornuftig Forsvarsplan — og Andet end en fornuftig Indretning kunne vi jo slet ikke tale om — troer jeg, man bestemt maa stille sig for Die, hvorledes vi kunne tænke paa at bidrage til Landets Forsvar. Jeg troer nu, at Alle mere og mere gjøre sig fortrolige med den Tanke, at der ikke mere for Alvor er Tale om et fuldstændig selvstændigt Forsvar, et Forsvar, hvor Danmark alene stod imod det Land, hvorfra Faren truer; der kan kun, naar man skal tale om en fornuftig Forsvarsplan, tænkes paa en Plan for, hvorledes vi kunne forsvare os sammen med andre Magter, hvilken Deel vi selv kunne tage i en Alliance. Men ved dette Spørgsmaal maa der atter bestemt ffjælnes mellem to Ting. Der kan for det Første være Spørgsmaal om en Alliance med de Magter, der nærmest staae paa samme Trin som vi, og det skulde være Sverrig—Norge. Jeg for mit Vedkommende vilde give de Herrer